

казвали, съ каквѣ смърть Петръ трѣбвало да прослави Бога. Послѣ Господь прирекълъ: „Послѣдувай по Мене!“

Съ такъв начинъ Господь простилъ отречшаго ся отъ Него Петра, който Го увѣрилъ сега троекратно въ любовь—тѣ си. Само съ това троекратно питаніе за любовь—тѣ му напомнилъ Господь за троекратно—то отреченіе и, като видѣлъ искреннѣ—тѣ му любовь камъ Себе, удостоилъ го пакъ съ званіе Апостола.

ГЛАВА ХСѢІІІ.

Иисусъ Христосъ ся являва на Свои—тѣ ученицы на единъ отъ горы—тѣ Галилейскы.

Единадесять—тѣ Апостолы, по повелѣніе—то Иисусъ Христово, ся събрали въ Галилеѣ, на единъ горѣ. Той имъ ся явилъ, и всичкы, като го видѣли, паднѣли на земь—тѣ и поклонили Му ся. Въ това время Иисусъ Христосъ далъ на ученицы—тѣ Си власть да наставляватъ челоуѣцы—тѣ на пѣтъ спасенія и да гы водять камъ Царство небесно. Той имъ обреклъ Своѣ—тѣ помощъ и Свое—то прѣбываніе съ нихъ до свѣршване—то на свѣта.

„Менѣ е дадена всяка власть на небо—то и на земь—тѣ,“ казалъ Той, „идете, научете всичкы—тѣ народы и крыщавайте гы во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа. Научете челоуѣцы—тѣ да пазять всичко, что ви сѣмъ заповѣдалъ. Който повѣрва и ся кръсти, той ще ся спаси; но който не ще да вѣрва, ще бѣде осѣденъ. На оныя, които вѣрватъ, ще имъ ся дадѣтъ тѣя знаменія: они съ Мое—то имя ще изгоняватъ бѣсове, ще говорятъ новы языцы, безвредно ще хващатъ змїи; смъртнѣхъ отровѣхъ ако испїжѣтъ, не ще гы вреди, съ едно возложеніе на рѣцѣ—тѣ си, ще исцѣлѣватъ всякаквы болести.“

Въ заключеніе Господь казалъ: „и Азъ щѣ бѣдѣ съ вастъ до скончанія вѣка.“